

گفتگو با عروسک ساز محله حجاب که با خواندن مجله، تصمیم گرفت هنری را یاد بگیرد و پس از یک سال، به درآمدزایی رسید

خمیر زندگی

شهرکی: عروسک های رنگارنگ و متنوع است و به شکل طبیعی و هنرمندانه ای ساخته شده، طوری که احساس می کنی با قالب مشخصی به این شکل درآمده اما همه این کارهای هنری رنگارنگ، ساخته دستان هنرمندی است که بر کارش تسلط داشته و با دقت زیادی آن ها را ساخته است. «زهرآ غزنوی»، بانوی چهل و پنج ساله ای است که با عشق و علاقه، مجسمه های چینی می سازد و مجسمه های کوچک و بزرگی از شخصیت های کارتونی، از برهنا قلا گرفته تا عروسک های روسی و مگنت های زیبا و پر فروش. هنرمند ساکن محله حجاب، حرف های شنیدنی زیادی دارد درباره روی آوردنش به این هنر و چگونه درآمدزایی امروزش و انگیزه و اشتیاقی که به کارش دارد.

در شروع کار مواد اولیه زیادی را هدر می دادم و نمی توانستم خمیر خوبی درست کنم، اما ناامید نشدم و ادامه دادم. تهیه خمیر چینی را آن قدر تکرار کردم تا اینکه در مدت زمان کوتاهی، زیربوم کار دستم آمد

ادامه بدهی، باید برنامه خوبی برای بازاریابی داشته باشی که البته او خودش را در این بخش، ضعیف می داند.

زمینه آموزش دادن برایم فراهم نشده است

هنرمند محله ما برای آموزش هنرش به دیگران، آمادگی دارد، اما نه خودش مکانی برای آموزش دادن دارد و نه تاکنون توانسته است با ارگان ها و سازمان های دست اندرکار در این زمینه همکاری کند: «دوست دارم هنرم را به دیگران یاد بدهم، اما تاکنون زمینه اش فراهم نشده است.»

حرفش را این طور ادامه می دهد: «ارگانی بود که حاضر شد فقط ۲۰ درصد شهریه دریافتی از هنر جورا به من پرداخت کند که چون این درصد را غیر منصفانه دیدم، کار آموزش را نپذیرفتم.» او درباره ابزار اولیه هنرش می گوید: «وسایل این کار شاید در خانه هر کدام از ما پیدا شود. چسب چوب، رنگ، نشاسته ذرت (آرد گندم)، وازلین و گلیسرین از ابزار لازم این کار است.»

راه اندازی کارگاه: هدف آینده

طبق نظر هنرمند محله حجاب، پرداختن به این هنر، می تواند شغل خوبی برای زنان خانه دار باشد تا در کنار انجام کارهای منزل، درآمد خوبی هم برای خود کسب کنند. او در این باره توضیح می دهد: «بعضی هنرهای دستی، از جمله کار با خمیر چینی، طوری است که خانم ها می توانند حتی در حین تماشای تلویزیون، آن را انجام دهند و در عین حال، به کار روزانه خود هم برسند اما اگر کسی بخواهد از این راه درآمدی داشته باشد، باید برنامه ریزی شده پیش برود. الان خانه کوچک من با وجود سه فرزند بزرگ پسر، فضای مناسبی برای انجام این کار ندارد. مجبورم در آشپزخانه، خمیر درست کنم و همان جا هم عروسک بسازم که مکان مناسبی نیست.»

او امیدوار است که بتواند روزی با درآمد هنرش، کارگاهی برای خودش راه بیندازد و به خانم های دیگر هم، هنرش را یاد بدهد: «نیت کرده ام اگر زودتر به هدفم برسم و درآمد خوب شود، چند دختر بی سرپرست را تحت پوشش بگیرم و به آن ها کمک کنم.»

روزی بیش از ده ساعت، در خانه ام مشغول ساخت عروسک هستم. وقتی به خمیر، شکل می دهم، حالم عوض می شود. گاهی حین ساخت، با عروسک ها حرف می زنم؛ مخصوصاً اگر دختر باشند، چون خودم فقط سه فرزند بزرگ پسر دارم.»

بیش از ده ساعت کار پشت سر هم، مانع رسیدگی او به امور خانه و خانواده اش نشده است: «مثل سایر خانم ها ناهار می پزم و رفت و روپ خانه را انجام می دهم و برای خانواده ام هم، آخر هفته وقت می گذارم و برنامه های دسته جمعی خودمان را داریم.»

اولین عروسک هایی چند روز فروش رفت

کمی که از آشنایی انگشتان زهرآ خانم با خمیر چینی می گذرد، او تصمیم می گیرد از راه هنرش به درآمدزایی برسد: به همین خاطر، ساخت مگنت یا عروسک های کوچک را شروع می کند که معمولاً زیور، یخچال و آشپزخانه خانم هاست. او در ابتدای کار ۶۰ عدد از آن ها را می سازد و سپس به مغازه داری در الماس شرق می دهد تا آن ها را برایش بفروشد. خودش می گوید امید چندانی به فروش آن ها نداشته، اما در مدت زمان کوتاهی، هر ۶۰ عروسک کوچک و ارزان قیمت، فروخته می شود و صاحب مغازه، دوباره آن ها را به زهرآ خانم تازه کار سفارش می دهد. حالا کارش طوری رونق گرفته که هر چند روز یک بار، ۲۰۰ عروسک کوچک، درست می کند تا سفارش ها را بموقع، دست مشتری برساند.

بازاریابی: سخت ترین بخش کار

شاید در نگاه اول، ساخت عروسک های چینی کار ساده ای به نظر برسد، اما اگر کسی با دقت به عروسک های دست ساز زهرآ خانم نگاه کند، به این نتیجه می رسد که پرداختن به این هنر، دقت و ظرافت زیادی می خواهد؛ کاری که این بانوی هنرمند از پس آن به خوبی برآمده و همین موضوع، وجه تمایز کار او با بسیاری از سازندگان دیگر شده است.

قیمت عروسک هایش هم بسته به نوع کار و اندازه آن ها متفاوت است و مشتری های خاص خود را دارد. به گفته او، سختی این کار، در بخش بازاریابی است و اگر بخواهی فعالیت را

دوست شدم و دو هفته برای آموزش دیدن به خانه اش رفتم تا اصول اولیه کار با گل چینی را یاد بگیرم. بعد از آن، برنامه های تلویزیونی را که به آموزش گل چینی می پرداخت، نگاه می کردم تا ایرادهای کارم را برطرف کنم. ناگفته نماند که دنیای مجازی و کانال های مختلف آموزشی هم بی تأثیر نبود. در شروع کار، مواد اولیه زیادی را هدر می دادم و نمی توانستم خمیر خوبی درست کنم، اما ناامید نشدم و ادامه دادم. تهیه خمیر چینی را آن قدر تکرار کردم تا اینکه در مدت زمان کوتاهی، زیربوم کار دستم آمد.»

با عروسک ها حرف می زنم

«هیچ وقت برای شروع دوباره دیر نیست.» این را زهرآ غزنوی می گوید که تمام افکار منفی و استرس های بیهوده اش با سرگرم شدن به هنر از بین رفته است. او در ادامه می گوید: «الان